

به بهانه بنیاد وب سایت نوین سبلان

انجمن سبلان بکوشش جمعی از شهروندان تولوزی در سال ۲۰۰۳ با هدف معرفی فرهنگ ایران تشکیل شد.

اهداف انجمن :

- شرکت در فعالیتهای فرهنگی - اجتماعی منطقه از راه دعوت هنرمندان و نویسندگان آشنا با فرهنگ.
- تسهیل گفتگو میان جامعه ایرانیان ساکن تولوز و جامعه میزبان از طریق برگزاری کنفرانس، کنسرت و جلسات گفت و شنود.
- کمک به ایرانیان تازه وارد بویژه دانشجویان برای آشنایی با سیستم اجتماعی و آموزشی فرانسه و دایر نمودن کلاسهایی به همین منظور.
- کمک به نسل دوم مهاجرین ایرانی نسب برای شناخت و کسب آموزشهای انسانی از هر دو فرهنگ.

در این زمینه باید افزود که اگر ما از پیشینه فرهنگی ایران سخن می گوئیم ، نه برای خود ستایی ، بلکه از جهت خودشناسی است. برای مثال اگر از کورش سخنی هست، نه از بهر کشورگشایی های او، بلکه از جهت احترام اوست به فرهنگها، ادیان و زبانهای رایج در امپراطوری هخامنشیان. همزیستی و احترام به دیگری از ارزشهای بنیادین ایران باستان بوده است. بیهوده نیست که حتی قبل از آزادی یهودیان از بابل، کلنی یهودیان در ایران بزرگترین تجمع این قوم خارج از فلسطین بود. زمانی که مسیحیان در پیگرد امپراطوری روم بودند به میان نهران و سپس آسیای میانه - که بخشی از ایرانشهر بود- پناه آوردند ، و در همین ناحیه اساسی ترین مباحث مسیحیت شکل گرفت. در ایران پیش از اسلام ، یهودی ، مسیحی و بودایی در کنار پیروان آیین های ایرانی در صلح و آرامش زندگی می کردند و تنها در اواخر دوره ساسانیان بود که دیندولتی در ایران پا گرفت و همین امر بنیاد ایران را بر باد داد.

هر چند بعد از حمله عرب حکومتهای حاکم بر ایران غالباً سرکوبگر ادیان غیر دولتی بودند ، اما روح مسالمت جوی فرهنگ گذشته ، این بار در شعر و ادب ایران پاسداری شد و به نسلهای بعدی منتقل گشت. بزرگان فرهنگ ایران (فردوسی، خیام، حافظ و ...) به گونه ای سخن گفته اند که پیروان هر آیینی آنها را از آن خود می دانند.

از سوی دیگر ، گرچه در آثار این پیشکسوتان همواره سخن از نیستی و کوتاهی عمر است ، اما بیان این حقایق صرفاً از جهت برجسته کردن زندگی است. بیهوده نیست که ستایش زیبایی ، عشق ، شاد کامی و شاد خواری در آثار آنان موج می زند.

سخن کوتاه اگر فرهنگ مرگ سالار چنگیز و تیمور و همپالگی های ایرانیشان واقعیتهایی از تاریخ ماست، که از جمجمه انسانها منار می ساختند، زیبا پرستی حافظ و شاد خواری خیام و ستایشگری عشق سعدی و نظامی نیز به فرهنگ ایران تعلق دارد و ما پاسدار این بخش از ارزشها هستیم و پیرو آن فرهنگیم که می گوید : بنی آدم اعضای یکدیگرند ...

اما اگر به فرهنگ فرانسه نیز دل بسته ایم ، نه به دلیل قدرت اقتصادی یا نظامی و حتی سیاسی آن بلکه از آنرو که در این خطه نیز روسوها و ولترها و منتسکیو هایی زیسته اند. این انسان باوری و خرد ورزی فرهنگ فرانسه است که آنرا در چشم جهانیان پر فروغ کرده است، وگرنه در این مملکت نیز نژادپرست و استعمارگر کم نبوده اند.

به دیگر سخن، ما پایبند ارزشهایی از این فرهنگها هستیم که در چهار چوب بینش های انسان دوستانه و احترام به دیگری باشد و لا غیر.

مخاطبان ما :

- نسل دوم ایرانی های مهاجر.
- تولوزی های علاقمند به آشنایی با فرهنگ شرق (بویژه ایران).
- اقلیتهای دینی و قومی ایرانی نسب.

به دلایل متعددی تعداد زیادی از اقلیتهای دینی (یهودیان، مسیحیان، بهاییان و...) و اقلیتهای قومی همچون کردها، عربها ترکمنها و... که از ایران روگردان شده اند. ما به عنوان یک انجمن فرهنگی ایرانی خواستار شرکت این هموطنان در چهارچوب فعالیت خود می باشیم، چرا که اعتقاد فرهنگ ایرانی که ما از آن سخن می گوئیم هیچگونه برتری قومی و دینی را پذیرا نیست و فرهنگ ایران به همه ایرانیها تعلق دارد. در حقیقت تنوع قومی، زبانی، دینی و منطقه ایی تنها بر شکوفایی فرهنگ ما می افزاید. این چنین است که انجمن را سبلان نام نهادیم تا شاهدی باشد بر کوشایی ما در معرفی فرهنگهای اقلیتهای گوناگون.

در حقیقت اگر ما خواستار شناسایی هویت فرهنگیمان در جامعه میزبان هستیم چگونه می توانیم به هویت هم میهنان اقلیت خود احترام نگذاریم و مدافع و معرف آنها نباشیم، آن هم در دورانی که تعصب و کوردلی صاحبان قدرت منطقه ای و جهانی بنیاد هستی ما را نشانه گرفته اند.

و نکته آخر اینکه سبلان انجمنی است فرهنگی، غیر سیاسی، مستقل و لائیک.

وب سایت انجمن :

وب سایت نوین انجمن با همیاری کارولین و فیلیپ احمد پناه بنیاد یافته است و هدف آن معرفی فعالیتهای انجمن سبلان و دیگر انجمن های ساکن فرانسه است. کاربرد دیگر این وب سایت، عرضه مقالات و نوشته های اعضای انجمن در زمینه معرفی جنبه های گوناگون فرهنگ ایران در راستای علاقمند کردن نسل دوم مهاجرین ایرانی و فرانسویان می باشد. ویژگی این نوشتارها در خصلت توضیحی آن است.

محور دیگر فعالیتهای وب سایت ارتباط دو جانبه ایرانیان و فرانسویان میباشد. می کوشیم از یکسو مقالاتی در زمینه پیشینه تاریخی این روابط تهیه نماییم و از سوی دیگر گزارشهایی از تجربیات جهانگردان و دیگر فرانسویانی که به دلیل حرفه ای در ایران به سر برده اند گردآوری نماییم. متقابلاً از دوستان ایرانی می خواهیم که مقالاتی از تجربیاتشان در برخورد با مردم و فرهنگ فرانسه برای ما ارسال دارند. این نوشتارها علاوه بر جنبه روایتگریشان، مواد خام مناسبی برای پژوهشگران علوم اجتماعی خواهد بود.

ناگفته پیداست که از همه دوستان علاقمند چشم یاری داریم.